

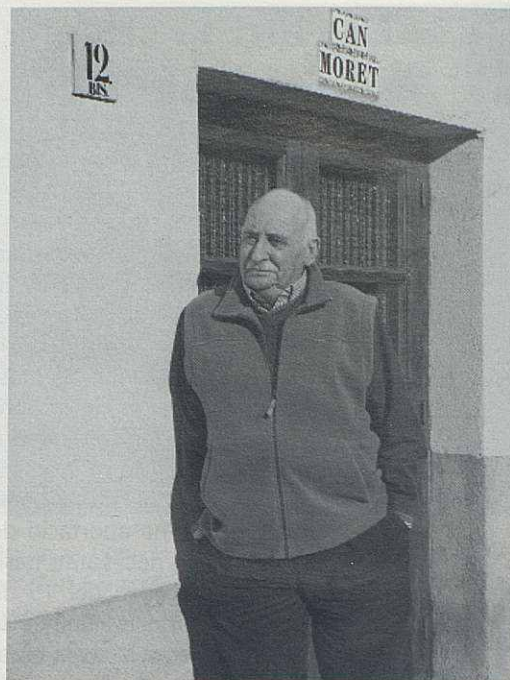
Adéu a Josep Moret

El passat 30 d'octubre va morir en Josep Moret i Garbí. Era de can Moret, del barri del Bonaire, on havia nascut el 10 d'abril de 1933. Un santaeulalienc, per tant, de tota la vida molt compromès amb el poble i, per això, molt conegut i estimat. Entre les seves activitats destaca el treball pel Club Esportiu Santa Eulàlia, del qual va ser president entre 1975 i 1978. També va ser present a la política local, com a regidor d'esports de la legislatura 1983 a 1987.

Amb la seva esposa, la Pepita Espinosa Villarino, varen tenir quatre fills, el Miquel, el Pep, la Maria Rosa i la Carolina que, com és sabut, també han estat –i estan– ben integrats en les activitats del poble, com el futbol, el teatre i l'ajuntament.

Fins que la salut li ho va permetre, el Josep no faltava a cap enterament de veïns o veïnes de Santa Eulàlia, una actitud ben significativa de consideració envers la gent del poble.

Publiquem a continuació la semblança que va llegir el seu fill Pep a l'enterrament. Serveixi d'humil homenatge a la seva persona.

Un home senzill, un home de poble

El meu pare era senzill i planer, quan el miràveu ho veïeu tot. No amagava res. Molts de vosaltres, quan veïeu baixar un cotxe verd ("Lacasito" per la família, i el "Mercedes" pels amics) per la recta de la benzinera comentàveu: mira ja baixen en Josep i la Pepita!

Això ja mai més passarà.

Gaudia molt quan podia anar a la Sala a fer la partideta o senzillament fer-la petar amb els seus amics. El meu pare era un home de poble, participant i gaudint-ne tant com va saber.

El meu pare, i com tants d'altres, ha patit una malaltia molt dura i llarga que fa sentir una impotència total. Ell era conscient que aquest partit no el podria guanyar, però malgrat això, mai va deixar de lluitar. Molts dies allà a l'habitació de l'hospital veia com la meva mare agafava les mans del meu pare i li deia:

– Josep perquè? Perquè tu? Perquè has de passar per tot això? Ara que podríem estar bé i gaudir de moltes coses... Perquè?

No rehent resposta acabem pensant que és el que Déu ha volgut.

Aquests dies hem resat molt pel nostre pare, primer perquè millorés i finalment perquè no s'allargués i deixés de patir.

Sóc conscient que hi ha molta altra gent que està malalta, que pateix, que necessita ajuda. És per això que m'agradaria llegir una oració que vaig posar al capçal del llit a l'hospital, i que malauradament al meu pare ja no li pot servir. És una oració que va escriure Miquel Bosch i Jover a la Mare de Déu de l'Ajuda, que es troba a una petita capella a Balenyà:

Oració a la Mare de Déu de l'Ajuda

*Al cos sofrent, a l'ànima retuda,
pel greu patir del vostre Fill volgut,
oh Mare nostra, Verge de l'Ajuda:
torneu-los la salut.*

*Vós que sabeu el plor, la malaltia,
tot el dolor punyent del cos il·lús;
Vós que en la Creu veiéreu com moria,
pels glavis del pecat, el bon Jesús.*

*Vós que vetlleu pels fills, i per les mares;
Vós que ens veieu al peu de vostre Altar
cercant les gràcies divinals, preclares,
que us dóna el Cel pel niu de Balenyà.*

*Vós que heu viscut ben neta de malura
pujant al Cel en un traspàs cabdal,
feu que tinguem una ànima ben pura
i, el cos de fang, lliureu-lo de tot mal!*

*Mares i fills, la humanitat vençuda,
tots us pregarem: sigueu el nostre Escut!
Si el cos sofreix, si l'ànima és retuda
oh Mare nostre, Verge de l'Ajuda:
doneu-nos la Salut!*

A la tarda-nit que el meu pare ens va deixar, es va posar a ploure molt i vaig sentir dir a la mare:

- El cel està plorant!

Em va impactar molt i em vaig atrevir a pensar...

- Perquè no?

L'endemà al matí estava a la cuina amb la meva dona Marta i es va apropar la meva sogra Pilar, i em va fer el següent comentari:

- Hi ha una dita que diu que quan una persona es mor i plou, vol dir que aquella persona era bona.

Aquestes paraules em van reconfortar, però això ja ho sabia del meu pare. Veient el recolzament rebut el tanatori i ara avui aquí, acompanyant-nos a tots nosaltres, em fa sentir que el meu pare era apreciat i estimat de veritat. És un orgull per a nosaltres. Sóc molt feliç.

Pare, estigues tranquil, perquè en Pepet, l'Antonio i tants altres que van marxar, t'estan esperant amb els braços ben oberts. Pare, descansa. T'ho has ben guanyat!

Pep Moret